

en Hestebane til Kjøbenhavns Havn", samt endvidere „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1866 til 31te Mars 1867", saaledes som dette er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Første Behandling af „Forflag til Lov, hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges til at meddele en Creditforening for Landeieendomme i Østifterne de i Lov af 20de Juni 1850 §§ 2 og 3 anførte Begunstigelser." (Lovforflaget findes i Tillæg B. Sp. 191—92).

Sad: Denne Sag foreligger paa en noget særegen Maade, forsaavidt som et Lovforflag, der i Et og Alt gik i samme Retning, allerede engang har været til Behandling her i Thinget. Der har været nedsat et Udvalg i Sagen, og dette Udvalg er kommet til det Resultat at fremsætte et Forflag, som den ærede Formand nu har meent maatte gjennege alle tre Behandlinger. Jeg nævner kun dette, fordi jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at Fleertallet, som nu altsaa fremtræder som Forflagstillere, ikke kan betragte sig selv som Forflagstillere i Ordets almindelige Betydning. Vi betragte endnu de syv oprindelige Forflagstillere som de egentlige Bærere af dette Lovforflag, og det gjøre vi saameget mere, som vi i Grunden ikke have gjort Andet end tilføjet visse Betingelser, og vi gjøre det saameget mere, som Forflagstillerne have erklæret sig aldeles enige med os i de tilkomne Betingelser, og vi gjøre det saameget mere, som de Betingelser, der saaledes ere indsatte, ikke ere opfundne af Udvalgets Fleertal, men for største Delen tagne frem af de Statuter, der tidligere have været udarbejdede og paatænkte at skulle være Statuter for den tilkommende Creditforening, og det i den Grad og paa den Maade, at disse Statuter, saavidt jeg skjønner, kun paa et Par enkelte Steder behøve at undergaae aldeles ubetydelige Forandringer. En anden Be-

trægtning, som jeg i samme Anledning har maattet anstille hos mig selv, er den, om der nu, da Sagen foreligger til første Behandling, kunde være Anledning for mig som Ordfører til at give Forhandlingerne en noget anden Indledning end ellers, naar et Udvalg er nedsat, og Sagen foreligger til anden Behandling. Men det troer jeg ikke, der kan være Anledning til, idet Forflaget ikke, som D'Yr. ville see, gaaer ud paa at udarbejde Statuter i alle Enkeltheder for en saadan Forening, men kun paa at fastsætte visse Hovedprinciper.

Vaade ifølge Sagens Natur, og efter Ytringer, der ere faldne her i Salen ved det oprindeligt indbragte Lovforlags afbrudte anden Behandling, maatte ganske naturligt det første Spørgsmaal, der kom under Drøftelse i Udvalget, være det, om der overhovedet kunde være nogen Anledning for Thinget til at indrømme nogen ny Creditforening af den paatænkte Art og Bestaffenhed de Begunstigelser, andre Creditforeninger have, og som ere fastsatte i Loven af 20de Juni 1850. De Herrer ville see, at Udvalget angaaende dette Spørgsmaal har deelt sig i et Fleertal paa 4 Medlemmer og et Mindretal paa eet Medlem. Idet jeg forøvrigt skal henholde mig med Hensyn til dette Spørgsmaal til Fleertallets Betynkning, skal jeg dog tillade mig, fordi en Ytring, som er brugt af det ærede Mindretal, muligt kunde opfattes noget feilagtigt, at sige, at det slet ikke har været Udvalgets Fleertals Mening at ville udtale sig og stemme enten for eller imod nogen ubetinget Concurrence paa Creditforeningernes Gebeet. Spørgsmaalet har, efter Udvalgets Fleertals Anskuelse, slet ikke stillet sig saaledes, men det har stillet sig saaledes, om man, som Forholdene ere, vil give en Creditforening for Grundeiere paa Landet i Østifterne alene de samme Begunstigelser, som ere givne tidligere Creditforeninger. Dette har været Spørgsmaalet, og det har aldeles ikke været om en almindelig Concurrence, og Udvalgets Fleertal har da meent, at da en saadan Creditforening dog i væsent-